

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 105.352 van 2 april 2002
in de zaak A. 99.001/XIV-1441.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
 kantoor houdende te 8530 HARELBEKE,
 Noordstaat 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 5 maart 1977 en van Afghaanse nationaliteit, op 29 december 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 2000 tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging, aan verzoekster ter kennis gebracht op 29 november 2000;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 27 februari 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. DECLERCQ, die loco Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT, verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke toedracht van de zaak.

1.1. XXX kwam op 5 maart 1999 in België binnen waar zij zich op 19 november 1999 vluchteling verklaarde (adm. doss., stuk 59).

1.2 Verzoekster legde een huwelijksattest voor waaruit blijkt dat zij op 26 november 1993 te Delhi huwde met R. K. (adm. doss., stuk 70).

1.3. R. K., van Afghaanse nationaliteit, kwam België binnen als een door India erkend vluchteling. Hij is de neef van B. L. K., erkend vluchteling in België (adm. doss., stuk 4). In november 1993 werd hem een noodreistitel afgeleverd (adm. doss., stuk 22). Op 29 november 1993 kwam hij België binnen waar hij zich op 6 december 1993 vluchteling verklaarde (adm. doss., stuk 33). Op 4 januari 1994 werd hij door de gemeente in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (adm. doss., stuk 46). R. K. verklaarde toen gehuwd te zijn met verzoekster terwijl hij in zijn vluchtelingenverklaring hiervan geen melding maakte (adm. doss., stuk 31).

1.4. Op 12 april 2000 diende verzoekster een aanvraag tot vestiging in als echtgenote van R. K. (adm. doss., stuk 75). Verzoekster werd op 16 februari 2000 door de gemeente Harelbeke in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 16 mei 2000 (adm. doss., stuk 78).

1.5. Verzoekster werd op 19 mei 2000 verhoord door de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoekster na haar huwelijk, op 26 november 1993, terugkeerde naar Afghanistan terwijl haar echtgenoot afreisde naar België. Zij vroeg samen met haar ouders en broer asiel aan in Duitsland. Aangezien haar echtgenoot in België verbleef, werd het asiel haar geweigerd. Verzoekster kwam pas in maart 1999 naar België omdat de situatie van haar echtgenoot dat niet eerder mogelijk maakte (adm. doss., stuk 82).

1.6. Op 19 mei 2000 werd verzoeksters asielaanvraag als ontvankelijk overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (adm. doss., stuk 97).

1.7. De gemeente Harelbeke stelde verzoekster in het bezit van een identiteitskaart voor vreemdelingen geldig van 20 oktober 2000 tot 20 oktober 2005 (adm. doss., stuk 113).

1.8. Op 14 november 2000 gaf de Dienst Vreemdelingenzaken aan de gemeente Harelbeke de opdracht de identiteitskaart van verzoekster in te trekken door middel van een bijlage 37 (adm. doss. stuk 113-114).

1.9. Op 29 november 2000 werd aan verzoekster het attest van afneming van de identiteitskaart voor vreemdelingen afgegeven (adm. doss., stuk 122) en werd de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 2000, waarbij de aanvraag tot vestiging onontvankelijk werd verklaard, ter kennis gebracht (adm. doss., stuk 124-125). Deze laatste beslissing is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING:

- geen conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap (huwelijksakte) met de Belgische onderdaan K. R. in wiens functie de vestigingsaanvraag ingediend werd: het overgelegde Indisch marriage certificate dd. 26 november 1993 is geen officieel uittreksel uit huwelijksakte. Ook elk spoor van legalisatie ontbreekt. Bovendien heeft K. R. op 6 december 1993 zelf verklaard ongehuwd te zijn. Tot slot verklaarde betrokkene tijdens haar asielprocedure in Duitsland (1994-1998) zelf ongehuwd te zijn.

-omzendbrief betreffende de legalisatie van buitenlandse akten van de burgerlijke stand dd. 17 februari 1993 (Belgisch Staatsblad van 27 maart 1993).

-verdrag van Den Haag dd. 5 oktober 1961 tot afschaffing van de vereiste legalisatie van de buitenlandse openbare akten (wet 5 juni 1975, Belgisch Staatsblad 7 februari 1976).

(…).”.

2. Over de exceptie van de verwerende partij.

2.1 Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster het volgend moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontwikkelt in haar verzoekschrift:

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is duidelijk.

Recentelijk werd haar gele kaart (ontvangen op 20 oktober 2000) plots ingetrokken en vervangen waarbij zij plotseling in de totale onzekerheid terecht komt. Verzoekster zal het land dienen te verlaten zodat zij niet meer bij machte zal zijn haar belangen te behartigen.

De uitvoering van het bevel tot verlaten van het grondgebied zou een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweegbrengen gezien de verwijdering van het grondgebied haar ertoe zou verplichten om gescheiden te leven van haar echtgenoot en onevenredige schade zou toebrengen aan haar gezinsleven.”;

Cfr. R.v.St. nr. 79.295, 16 maart 1999, Rev.dr.tr. 1999, 258; RvSt, <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); T.Vreemd. 1998, 329.

De Raad van State beoordeelt de onvermijdelijke scheiding gedurende enkele maanden van de echtgenoten om een visum gezinshereniging in het land van herkomst te verkrijgen als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoekster.”;

Overwegende dat de verwerende partij in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende stelt:

“Aan het verblijfsrecht van verzoekster werd niet geraakt door de bestreden beslissing. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond.”.

Overwegende dat uit de brief van 8 februari 2002 van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht aan de Raad van State blijkt dat verzoekster zich op 19 november 1999 vluchteling verklaarde; dat volgens dezelfde brief de asielaanvraag van verzoekster tot op heden nog steeds hangende is in het kader van een procedure ten gronde voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoekster in het bezit is van een attest van immatriculatie dat geldig was tot 28 februari 2002;

Overwegende dat uit een brief van 21 november 2001 van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht naar de Raad van State blijkt dat de asielprocedure van verzoekster niet definitief werd afgesloten; dat uit dezelfde brief blijkt dat de aanvraag van verzoekster ontvankelijk werd verklaard en momenteel het voorwerp uitmaakt van een onderzoek ten gronde bij de diensten van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de dienst Vreemdelingenzaken daaraan toevoegt dat “verzoekster momenteel legaal in het land verblijft, in het kader van de hangende procedure”;

Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich nog steeds in de asielprocedure bevindt, en dat haar asielaanvraag ontvankelijk werd verklaard en dat over de gegrondheid ervan door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot op heden geen uitspraak werd gedaan; dat verzoekster voorlopig werd toegelaten tot verblijf in het Rijk in afwachting van een beslissing ten gronde; dat verzoekster bijgevolg niet kan worden uitgewezen zolang geen eindbeslissing over de gegrondheid van haar asielaanvraag werd genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel mogelijks en eventueel zou kunnen voortvloeien uit een negatieve beslissing van de Commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die op dit ogenblik niet werd genomen, zodat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel thans hypothetisch is en zelfs onbestaande;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2; dat de exceptie van de verwerende partij gegrond is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.